

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **Ł. G.**

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2023 r.

wniosku pełnomocnika z urzędu

o zasądzenie zwrotu kosztów pełnomocnictwa w postępowaniu kasacyjnym,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2022 r., poz. 1184)

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa, 80/100) zł, w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy postanowieniem z 28 grudnia 2022 r., sygn. akt IV KK 602/21, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez pełnomocnika z urzędu subsydiarnej oskarżycielki posiłkowej M. P., od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z 3 lutego 2021 r., sygn. akt IX Ka 106/20, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z 31 października 2019 r., sygn. akt II K 1093/17. W kasacji pełnomocnik zawarł także wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów udzielonej M. P. pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika jest zasadny.

Zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k. jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem przez art. 637a k.p.k.

W tym stanie rzeczy, skoro adw. P. M. ustanowiony z urzędu sporządził i podpisał w imieniu subsydiarnej oskarżycielki posiłkowej kasację, a koszty tej czynności nie zostały pokryte, to zgodnie z § 17 ust. 3 pkt 1, ust. 7 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, należało je zgodnie z wnioskiem tego pełnomocnika zasądzić.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.